

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Martyrio Episcopo. 45.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ερμίνω κόμητι. μγ.

Hermينو Comiti. 43.

Ἰπότες.

Απόδες πτω χείρα σε ὑπὸ τὸν μη-
ρόν μου, καὶ ἐξορκιῶ σε τὸν θεὸν τῶ ἕρα-
νυ καὶ τῆς γῆς, ἐντεταλατο τελευτῆς
ὁ Αβραάμ τῶ οἰκέτῃ, τὸν σὺ τῆς μη-
ρῶν αὐτῆ μέλλοντα σαρκῶσαι θεὸν
τῶ ἕρανυ καὶ τῆς γῆς τὸν κύριον ἡμῶν
καὶ δεσπότην χειρῶν, καθαρότητι ἀγα-
νοίας ὁρῶν μέλλοντα τῶ σπέρματος Α-
βραάμ ἐπιλαμβάνεσθαι, ὡς παρρη-
τικῆ καὶ βλέπων τὰ ἔμπεραθεν.

Pone manum tuam super femur meū, Gen. 24.
& adiurabo te per Deum cæli & terræ,
imperavit seruo suo Abraham morti pro-
pinquus. Nimirum eum, qui ex ipsius fe-
more carnem assumpturus erat, Deum cæ-
li & terræ, Dominum nostrum & herum
Iesum Christum, Abrahæ semen appre- Heb. 2.
hensurum, pro sua animi puritate cer-
nēs, vt Propheta, & ea, quæ à fronte erant,
conspiciens.

Μωσῆ ἑπισκόπῳ. μδ.

Mosi Episcopo. 44.

οἷς χρι-
στῶν
ἀλλ' ἐκεί-
νοι πεπι-
στωθεῖς.

Οὐ γὰρ τὰς τῆς γενήτων προφά-
σιν ἀδικημάτων ἀγαθέμεν, ἀλλ' ἐκείνο
πεπεισθαι τὸν ταύτας οἰκονομεῖν τε-
ταγμένοι, ὡς εἶπὶ πέρα τῶ δέοντος
ἀνάλαται, ἱεροσολίας αὐτὸν καθίστη-
σιν ὑπεύθυνον πηλοῖσιν.

Pauperum alimenta non temerè ac sine
iudicio distribuere oportet quibus oportet:
verum illud persuasum habere debet
is, cui eorum cura & administratio com-
missa est, quòd si quid, contra quàm opus
sit, impensum fuerit, sacrilegij reum sci-
psum constituit.

Μαρτυρίῳ ἑπισκόπῳ. με.

Martyrio Episcopo. 45.

περιστά-
λιν.
πὶ ἀπει-
μιῶν.

Παρέργως ποιῆ πτω τῆς θεῖαν νόμων
ἀνάγνωσιν, ἢ καὶ αὐτῶν ἀγνοεῖς πτω
ἀνάγνωσιν, ἠνίκα γὰρ εἰς τὸν θεῖον ναὸν
ἱερουργεῖν Ααρὼν, καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου εἰ-
σέσασιν, πάντα τὰ ἐξ ἐλίας ἀποτιθέν-
τες ἐσθήματα, σάβλας σὺ λίνυ, παρε-
βάλλοντο ἐχέσας καὶ τὸ σπόρρητον,
καὶ τῆς ἐξω θορύβων ἐπιτήρησιν
συμμετέσας, ὁ γὰρ θεῶ λειτεργεῖν
προσιῶν, ἔδδν ἀλλόθιον καὶ τῆς ὕλης
ἐφόλλιον ἐπιφέρεσθαι δικάται. εἰ
ποίνω μετὰ τοιαῦτα τεκμήρια εἰά-
ξεσθαι κατατομῆς πτω ἀλήθειαν,
συλχέσθαι καὶ φλυαρίας ἐπισφῆρων
τοῖς ἀνακτόροις, οἷς πᾶσα σιγή κε-
χεώσθαι ὁμιλίας ἀτόπους, χειροθε-
σαι ἀθέσμους, εἰς ἐχέλιον πέπεισο ἐξω-
θῶν σαυτὸν καὶ ἀκρίστως κινδύων.

Obiter ac defunctoriè leges diuinas le- Exo. 28.
gis, aut etiam lectionem ipsam ignoras.
Cum enim Aaron eiusque successores in
templum sacrificij causa ingrediebantur,
lanceis omnibus vestimentis abiectis, ve-
stes ex lino contextas induebant, arcani a-
liquid continentes, atque illud significan-
tes, externos tumultus tum de memoria
deponendos esse. Nam qui rei sacræ causa
ad Deum accedit, nihil alienum, nec vllā
rerum ex materia cōstantiū sarcinam secū
afferre debet. Quamobrem si post huius-
modi coniecturas audacia & temeritate
ductus veritati vim afferre coneris, confu-
siones ac nugas templis (quibus silentium
omne deberet) colloquia, turpia & præ-
postera, nefariâsque manuum impositio-
nes inferens, hoc persuasum habe, quòd
in extremum cōdemnationis & exitij pe-
riculum teipsum impelles.

Μινῶ σχολαστικῶ. μς.

Mene Scholastico. 46.

Τὰ πράγματα λόγων ἐλεγεῖται αὐ-
τῶ γὰρ ἐστὶ φαινόμενα. οἱ λόγοι δὲ

Actiones sermonibus haud indigent. il-
la enim apparent: sermones autem potius,

• B iij